

„Dievo vaikai, turime būti kontempliatyvūs“

Niekad nesutiksiu su nuomone – nors ją gerbiu – tų, kurie maldą atskiria nuo aktyvaus gyvenimo, tarsi tai būtų nesuderinama. Mes, Dievo vaikai, turime būti kontempliatyvūs: žmonės, kurie minios triukšme moka rasti tylą sielos, esančios nuolatiniam pokalbyje su Viešpačiu: ir žvelgti į Jį taip, kaip žvelgiama į Tėvą, kaip žvelgiama į Draugą, kurį beprotiškai mylime.
(Kalvė, 738)

sausio 17 d.

Mano vaikai, jūs esate šio pasaulio vyrai ir moterys: būkite tikri, kad noras bet koku būdu pabėgti nuo sąžiningų kasdienos užsiėmimų prieštarautų Dievo valiai.

Priešingai, jūs – naujoje šviesoje – privalote dabar suvokti, kad Dievas jus šaukia Jam tarnauti atliekant civilinius, materialius, pasaulietinius žmogiškojo gyvenimo uždavinius. Kiekvieną dieną Dievas mūsų laukia laboratorijoje, operacinėje, kareivinėse, universiteto katedrose, gamykloje, dirbtuvėje, laukuose, prie šeimos židinio ir gausybėje kitų darbo sričių. Kažkas švento, dieviško slypi paprastose situacijose, o jūs kiekvienas privalote tai atskleisti.

Studentams ir darbininkams, kurie bendravo su manimi

trisdešimtaisiais metais, aš sakydavau, kad jie išmoktų “sumaterialinti” dvasinį gyvenimą. Taip aš juos norėjau atitolinti nuo pagundos (tokios dažnos ir tada, ir šiandien) – gyventi dvigubą gyvenimą: iš vienos pusės vidinį, artumoje su Dievu gyvenimą; iš kitos pusės, visiškai kitokį, atskirtą: šeimyninį, profesinį, visuomeninį, kasdienos mažmožių gyvenimą.

Ne, mano vaikai, ne. Dvigubo gyvenimo negali būti. Mes negalime būti panašūs į šizofreniškus, jeigu norime būti krikščionys. Gyvenimas tėra tik vienas, iš kūno ir dvasios, ir šis gyvenimas privalo būti šventas kūnu ir siela, pilnas Dievo. Juk neregimąjį Dievą mes pasitinkame pačiuose matomiausiuose bei materialiausiuose dalykuose.

Mano vaikai, kito kelio nėra: arba mes sugebame surasti Viešpatį savo kasdienybėje, arba Jo niekada

nesurasime. Todėl aš jums ir sakau, kad dabar, mūsų dienomis, materijai ir net patiems paprasčiausiems žmogiškojo gyvenimo aspektams reikia sugrąžinti jų kilnią pirmąją prasmę, kad jie imtų tarnauti Dievo Karalystei. Reikia juos sudvasinti, kad jie taptų nuolatiniais būdais bei progomis susitikti su Jėzumi Kristumi. (Pokalbiai, 114)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/dievo-vaikai-turime-buti-
kontempliatyvus/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/dievo-vaikai-turime-buti-kontempliatyvus/) (2026-03-11)